

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἔμπροσθεν καὶ ἄνω.

Ἀπεδῶ ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαδαίμπρ-κίαν' ἐδέβεν (ἐπέρασεν ἔμπροσθεν ἀπεδῶ διευθυνόμενος πρὸς τὰ ἄνω).

**ἀπεδῶ-ἔξω** ἐπίρρ. κοιν. ἀπαδαίξ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ ἔξω.

Ἐξω ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδαίξ' ἀσ' σὴν πόρταν στὰ καὶ τέρεν (ἀπεδῶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν στάσου καὶ κοίταζε) Χαλδ.

\***ἀπεδῶ-ἐπὰ** ἐπίρρ. ἀπῶδ'-ἐπὰ Κεφαλλ. ἀποδωπὰ Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεδῶ, παρ' ὃ καὶ ἀπῶδε, καὶ ἐπὰ.

Ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν. Συνών. \*ἀπεδῶ - ἐπὰθε.

\***ἀπεδῶ-ἐπάθε** ἐπίρρ. ἀπωδεπάθε Κεφαλλ. ἀπωδεπάθε Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. \*ἀπεδῶ-ἐπὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θε.

Ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν.

**ἀπεδῶθε** ἐπίρρ. κοιν. ἀπιδῶθι Ἡπ. (Δρόβιαν. κ. ἄ.) ἀποδῶθε Κεφαλλ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Λακων. Τριφυλ.) κ. ἄ. ἀπουδῶθι Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀποδῶθε Νίσυρ. ἀπῶτ-τε Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀποδῶθεν Κεφαλλ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἀποδῶθεν Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Κλουτσιοχ.) ἰπιδῶθι Μακεδ. (Βελβ.) ἰποδῶθ-θεν Κύπρ. ἰποδῶθ-θε Κύπρ. ἰποδῶτ-τε Κύπρ. ἰποδάθ-θε Κύπρ. ἰποδάτ-τε Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θε.

1) Τοπικῶς ἐπὶ κινήσεως ἐκ τόπου, ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἐντεῦθεν κοιν.: Ἀποδῶθε ἐδιαβήκανε Κεφαλλ. Ἀποδῶθε δὲ θὰ κουνιστῇτε αὐτόθι. Ἀποδῶθενες τὸ βουνὸ Ἀρκαδ. Φουνάζου γὼ ἀπουδῶθι, ἀντικρέν' αὐτὸς ἀπουπέρα (ἀντικρέν' = ἀποκρίνεται, ἀπαντᾷ) Αἰτωλ. Συνών. ἀπεδῶ 1.

β) Μετὰ προσωπικῆς ἀντων. δεικτικῶς Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἐγὼ ἀπῶτ-τε (ἐγὼ ἀπεδῶ). Συνών. ἀπεδῶ 1 β. γ) Ἐπὶ κινήσεως εἰς τόπον, πρὸς τὰ ἐδῶ Κύπρ. Πελοπν. (Κλουτσιοχ.): Ἡμαστέν ποιδεῖθ-θεν 'ς τοῦ δεῖνα τῶν τῶν ἐρκοῦμαστέν ποιδῶθ-θεν Κύπρ. Ἀποδῶθενες πῆγε (πρὸς τὰ ἐδῶ) Κλουτσιοχ. δ) Ἐπὶ στάσεως ἐν τόπῳ, εἰς τοῦτο τὸ μέρος Κύπρ.: Ἐφηκεν τὸ ἄλογόν του ποιδῶτ-τε. 2) Χρονικῶς, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἀπῶτ-τε ἄλφε τρεῖς ἡμέρε (μετὰ τρεῖς ἡμέρας). Συνών. ἀπεδῶ 2.

\***ἀπεδῶ-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδακαῖα Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδάκαϊκα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ δὰ κοντὰ ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδακαῖα μὴ σ'κοῦσαι (μὴ σηκώνεσαι) Χαλδ.

\***ἀπεδῶ-κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδακά Πόντ. (Χαλδ.) ἰπωδεγάτω Κύθηρ. ἰπωδεακάτω Κύθηρ. ἰπωδεαγάτω Κύθηρ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ κάτω.

1) Ἐπὶ κινήσεως ἀπὸ τόπου, ἀπεδῶ κοντὰ Πόντ. (Χαλδ.): Ἀπαδακά ἐρθεν κ' ἐδέβεν (ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος ἦλθε καὶ ἐπέρασε). 2) Ἐπὶ κινήσεως εἰς τόπον, ἐδῶ κάτω Κύθηρ.: Θὰ πάω ἰπωδεαγάτω. 3) Ἐπὶ στάσεως, ἐδῶ κάτω Κύθηρ.: Ἡμουνα ἰπωδεγάτω.

\***ἀπεδῶ-κάτωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαχά-κάθε Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ κάτωθεν.

Ἐδῶ κάτω ἐνθ' ἄν.: Ἀπαδακάθεν στὰ καὶ τέρεν (στάσου καὶ κοίταζε) Χαλδ.

\***ἀπεδῶ-κάτωθεν-κ'** ἔσω ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν-κ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κάτωθεν κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα κάτω μερῶν (πρὸς τινα διευθύνειν ὀριζοντίαν): Ἀπαδακάθεν-κ' πάει.

\***ἀπεδῶ-κάτωθεν-κί ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν-κίαν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κάτωθεν κί ἄνω.

Ἀπεδῶ κάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαδακάθεν-κίαν' θὰ πὰς (θὰ κινήσῃς ἀπ' αὐτὰ τὰ κάτω μέρη καὶ θὰ πὰς πρὸς τὰ ἄνω).

\***ἀπεδῶ-κάτωθεν-μέρου** ἐπίρρ. ἀπαδακάθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κάτωθεν μέρου.

Ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πρὸς κάτω μερῶν: Ἀπαδακάθεν-μέρ' ἐπέταξεν ἡ κοσμάρα (κόττα).

\***ἀπεδῶ-κ'** ἔσω ἐπίρρ. ἀπαδακ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κ' ἔσω.

Ἐκ τῶν πλησίον ἐδῶ μερῶν (τῆς κινήσεως ἀναγκαίως νοουμένης ὀριζοντίας) ἐνθ' ἄν.: Φύγον ἀπαδακ' ἀσ' σ' ἐμέ-τερα (φύγε ἐκ τῶν πλησίον ἐδῶ εἰς τὴν οἰκίαν μας μερῶν) Χαλδ.

\***ἀπεδῶ-κί ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδακίαν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ κί ἄνω.

Ἀπεδῶ πρὸς τὰ ἄνω: Πάει ἀπαδακίαν'.

**ἀπεδῶ-μερῶ** ἐπίρρ. κοιν. ἀποδῶ-μερῶ Πελοπν. (Λακων. Τριφυλ.) ἀπαδαμερῶ Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀπαδαμερῶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ τοῦ οὐσ. μερῶ.

1) Ἐκ τούτου τοῦ μέρους, ἀπεδῶ ἐνθ' ἄν.: Ἐλα ἀπεδῶ-μερῶ κοιν. Συνών. \*ἀπεδῶ-μερῶθεν 1, \*ἀπεδῶ-μέρου 1. 2) Εἰς τὰ πρὸς τὰ ἐδῶ μέρη Πελοπν. (Τριφυλ.): Κάθεται ἀποδῶ-μερῶ. 3) Ἐξ ἐτέρου, ἐτέρωθεν, ἐπὶ ἀντιδιαστολῆς πράξεων δύο προσώπων Πόντ. (Χαλδ.): Ἐκεῖνος ἐποίν'νεν ἀέτο' κ' ἐγὼ ἀπαδαμερῶν τιδὲν 'κ' ἔξερα (ἐκεῖνος ἔκαμνεν ἔτσι καὶ ἐγὼ ἀπεδῶ δὲν ἐγνώριζα τίποτε). Συνών. \*ἀπεδῶ-μερῶθεν 2, \*ἀπεδῶ-μέρου 2.

\***ἀπεδῶ-μερῶθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαμερῶθεν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ μερῶθεν.

1) Ἀπεδῶ-μερῶ 1, ὁ ἰδ.: Ἀπαδαμερῶθεν ἐχπάσταν καὶ πάγ'νε (ἐξεκίνησαν καὶ πηγαίνουν). 2) Ἀπεδῶ-μερῶ 3, ὁ ἰδ.

\***ἀπεδῶ-μέρου** ἐπίρρ. ἀπαδαμέρ' Πόντ. (Ὁφ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεδῶ καὶ μέρου, δι' ὃ ἰδ. μέρος.

1) Ἀπεδῶ-μερῶ 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἐλ' ἀπαδαμέρ' Χαλδ. 2) Ἀπεδῶ-μερῶ 3, ὁ ἰδ., Πόντ. (Χαλδ.): Ἐσὺ τέρ' τ' ἐσὸν τῇ δουλείαν, ἀπαδαμέρ' ἐμεῖς ἐξέρομε ντ' ἐντάμε (σὺ κοίταζε τὴν ἰδικὴν σου ἐργασίαν, ἀπεδῶ ἡμεῖς ἡξεύρομεν τί κάμνομεν).

\***ἀπεδῶ-μέρου-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαμερκαῖα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ μέρου καὶ κάτω.

